

heder løber en unødigt risiko ved at betroe dem deres sparepenge.

Formålet med lovforslaget er at skabe mere klare og ensartede regler for hele den finansielle sektor, for bestyrelsesmedlemmer, direktører og medarbejdere i øvrigt, der har med placeringen af kundernes eller virksomhedernes egne penge at gøre. Med lovforslaget præciseres ansvaret, pligterne og rettighederne.

Der eksisterer allerede et spekulationsforbud for nogle af direktørerne i den finansielle sektor, men det er kendetegnende, at det ikke er et særlig præcist forbud. Med lovforslaget vil Finanstilsynet få til opgave at lave en udtømmende liste over, hvad der skal anses for at være spekulation til forskel fra almindelig formueforvaltning.

Samtidig lægges ansvaret for reglerne overholdelse hos bestyrelse og direktion og tilsynet primært hos den eksterne revisor, der årligt skal påse, at tingene er i orden og udtale sig om det i forbindelse med årsregnskabet's aflæggelse. Finanstilsynet vil fortsat kunne gribe ind, hvis der alligevel dukker forhold op, der strider imod spekulationsforbudet.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at spekulationsforbud bliver ensartet og gældende for hele den finansielle sektor, at spekulationsforbudet bliver konkret og dermed simplet at efterleve, at spekulationsforbudet bliver dynamisk og dermed udvikler sig med produktudviklingen i sektoren, og at de finansielle virksomheder skal lave interne retningslinjer, så medarbejderne ved, om de er omfattet, og hvordan de skal efterleve forbudet.

Den skellige habilitetsregel, der foreslås for direktører, kan Socialdemokratiet også tilslutte sig. Det er rimeligt, at f.eks. en bankdirektør, der har ansvaret for at forvalte andre menneskers penge, også demonstrerer evne til at forvalte sine egne.

Ud over spekulationsforbudet ændres og præciseres reglerne for, hvad direktører for finansielle virksomheder må varetage af andre erhvervsinteresser.

I de foreslåede regler skelnes primært mellem aktiviteter inden for den finansielle sektor og interesser i andre erhvervsvirksomheder. Således foreslås det, at direktører med deres bestyrelses tilladelse kan sidde i bestyrelsen for dataterselskaber og fællesejede selskaber mellem finansielle virksomheder samt i en vis udstrækning i andre finansielle virksomheders bestyrelser, selv om det ikke er en koncernsammenhæng.

Derimod kan direktører for långivende finansielle virksomheder ikke tillades at sidde i andre erhvervsvirksomheders bestyrelser, altså uden for den finansielle sektor. Det vil give for stor risiko for uforsvarlig kreditgivning, og det kan vi i Socialdemokratiet helt følge.

Det er en anden situation med f.eks. forsikringsvirksomheder og pensionskasser, der jo nærmest lever af at investere betroede midler, og som stort set ikke udlåner penge. Her foreslår økonomiministeren, at direktørerne skal have lov til at sidde i op til ti virksomhedsbestyrelser, når det har til formål at pleje ejerinteresser, stadig med direktørens bestyrelses godkendelse og i øvrigt med forbud mod at blande ejerskab sammen med långivning og med regler for, at f.eks. forsikringsydelse også skal ydes på markedsvilkår til virksomheder, hvor forsikringsselskaber plejer ejerinteresser.

Også her er der knyttet åbenhed til reglerne i form af oplysningspligt i årsregnskabet.

Når Socialdemokratiet kan støtte denne skelnen mellem långivere og investerende finansielle virksomheder, skyldes det, at den umiddelbart største risiko for sammenblanding er forbundet med långivning. Samtidig lægger vi vægt på, at vi ikke indretter reglerne sådan, at de uden grund hindrer, at der formidles risikovillig kapital til dansk erhvervsliv fra de institutionelle investorer. Det er også i pensionssparernes interesse, at der er danske arbejdspladser, der kan være med til at skabe de værdier, der grundlæggende skal sikre købekraften, når pensionstilværelsen bliver en realitet.

Der er også et par andre forslag fra økonomiministeren, som Socialdemokratiet kan støtte. Lovforslaget lever efter Socialdemokratiets vurdering op til, hvad Folketingets partier i enighed i 1996 efterlyste fra regeringen med hensyn til spekulationsforbud og direktørers deltagelse i andre virksomheders bestyrelse.

Da forarbejderne og høringsrunderne har været meget grundige, håber vi i Socialdemokratiet, at lovforslaget kan gøres forholdsvist hurtigt færdig og med alle partier bag.

Pia Larsen (V):

Da jeg havde læst dette lovforslag igennem, mindedes jeg pludselig George Orwells »Animal Farm«, hvor oprørslederen efter revolutionen, hvor klassesamfundet på farmen var blevet afskaffet, alligevel følte sig kaldet til at proklamere, at alle er lige, men nogle er mere lige end andre.